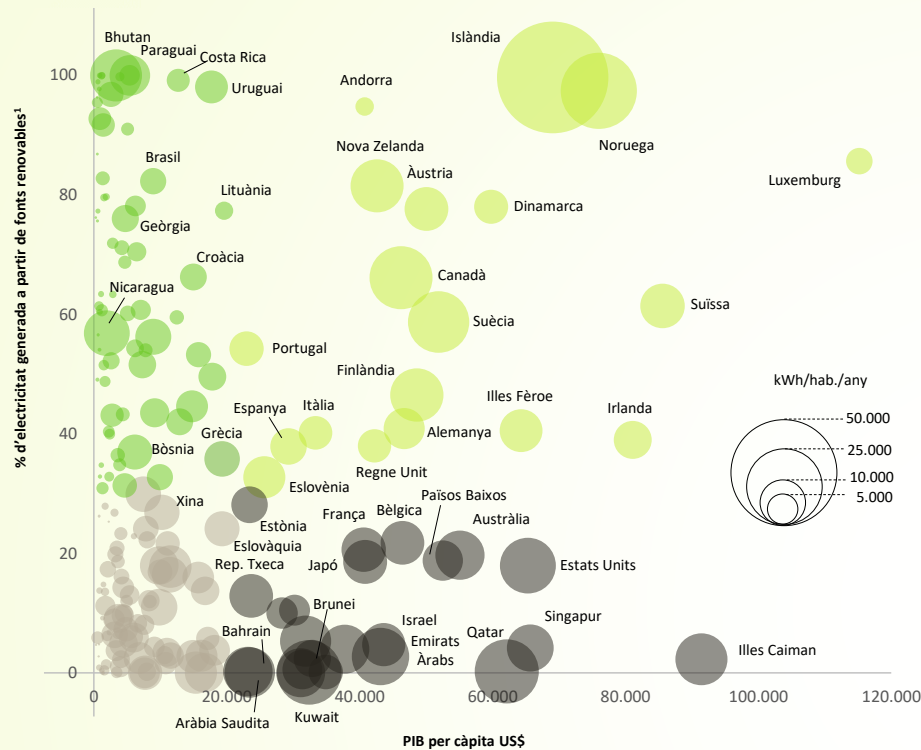

Relació entre l'electricitat generada a partir de fonts renovables i el PIB per habitant

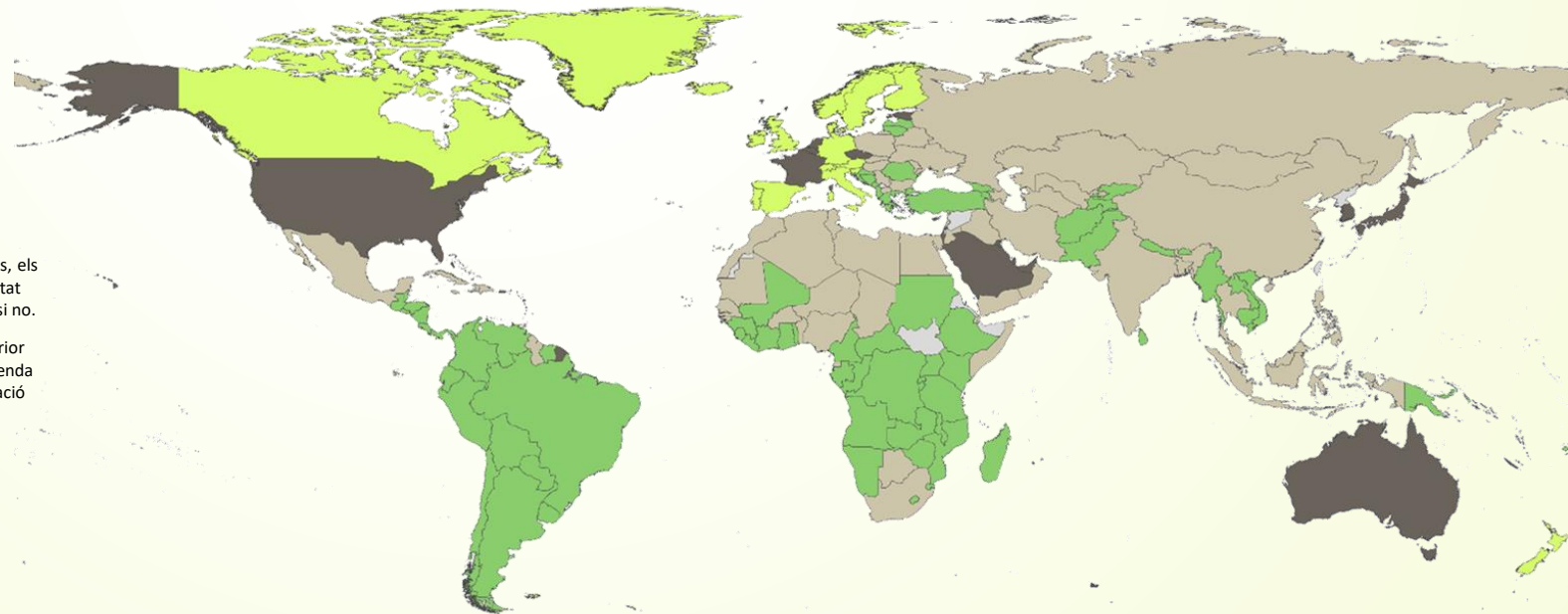
L'any 2019 es van produir al món 26.420,5 TWh d'electricitat. Poc més d'una quarta part d'aquesta producció (26,7%) procedia de fonts renovables¹. Aquesta mitjana amaga, però, notables diferències, que abasten des de la producció 100% fòssil de països com l'Uzbekistan, Líbia o Oman, al 100% renovable d'estats tan dispars com Islàndia, Paraguai i Etiòpia.

Malgrat aquesta disparitat, es pot identificar una relació positiva entre la proporció de producció elèctrica renovable i el nivell de renda dels països. Aquesta relació s'explicaria per la diferent capacitat d'accés a unes tecnologies que, per ser relativament recents, presenten uns requeriments econòmics i de polítiques d'implementació superiors als de les fonts tradicionals. Ara bé, la situació actual al món (2019) mostra només de manera parcial aquesta relació, a partir d'uns estats amb baixos nivells de renda per habitant que produeixen poca electricitat d'origen renovable² (els cercles marró pàl·lid del gràfic) i uns altres d'elevada renda on la producció renovable és la predominant (els cercles verd pàl·lid). Al seu costat, un bon nombre de països amb rendes baixes mostren també una alta proporció d'electricitat renovable (els cercles verd fosc) i uns quants amb rendes altes o molt altes generen gairebé tota la seva electricitat a partir de fonts fòssils (els cercles marró fosc).

Tot i així, la situació d'aquests dos darrers grups de països és coherent amb la hipòtesi plantejada. En el primer d'ells, pel fet que pràcticament tota la generació renovable d'electricitat correspon a infraestructures hidroelèctriques. Aquesta tecnologia compta amb una trajectòria d'implantació que, en remuntar-se al segle XIX, ha anat acumulant una sèrie de millores tècniques i econòmiques que han permès la seva extensió territorial arreu del món, fins i tot a països amb rendes relativament baixes. En aquest sentit, és probable que molts d'aquests països passin d'obtenir l'electricitat a partir de l'energia hidràulica a fer-ho amb les noves fonts renovables sense passar per l'etapa de crema de combustibles fòssils, com han fet pràcticament totes les economies occidentals.

El segon grup de països correspon eminentment als principals productors de recursos energètics fòssils (carbó, petroli i gas natural) o a economies que a mitjans del segle XX van començar a basar la seva producció elèctrica en la fissió nuclear. En tots dos casos, el que determina la seva situació no és la seva capacitat per accedir a un sistema energètic renovable, sinó la voluntat de no fer-ho.

Com ha quedat palès a la recent cimera del clima celebrada a Glasgow, els països més pobres necessiten ajuda econòmica per a la transició energètica, especialment aquells que no disposen de recursos hidràulics. Els països rics que encara basen la seva producció d'electricitat en recursos fòssils, una minoria, necessiten únicament voluntat.

- S'han considerat tecnologies renovables la solar fotovoltaica, solar termoelectrica, eòlica terrestre, eòlica marina, hidràulica (inclòs bombeig), biocombustibles sòlids, biocombustibles líquids, biogàs, residus municipals renovables, geotèrmica i marina; i no renovables, els combustibles fòssils, la nuclear i altres no renovables. Totes han estat considerades tant si estaven connectades a la xarxa elèctrica com si no.
- S'han considerat de "renda baixa" els països amb un Producte Interior Brut per habitant inferior a 20.000 euros per persona i any, i de "renda alta" la resta. Igualment, s'ha establert el nivell alt o baix de generació renovable a partir del 30% de la producció total d'electricitat.

Font de les dades:

- IRENASTAT: [Online Data Query Tool](http://pxweb.irena.org/pxweb/en/IRENASTAT)

<http://pxweb.irena.org/pxweb/en/IRENASTAT>

- THE WORLD BANK: GDP per capita (current US\$)

<https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD>